

1848-05-06

SENDER

Anna Krebs

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Læsø

Archive:

Mappe 81 nr. 12

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Lørdag for at samle med de Gale i
Guldsommeren. Hvor var han dog
lig — han Galt var saa haardt
og blødt, at det iøvrigt Polke havde
saa meget saa dygt, saa blødt var
han, at man ogsaa var af hans eget
Lys. Ikke vidste at overdele det, men
det var iøvrigt Polke havde iøvrigt
gjort. Han var af det ene Blod
hvor han var dog saa fast og kraftig
i sin. Overbevisning som nogen
Mand. Nu da han var borte vil han
det nok forsvinde, hvad den har
i hand, nu vil det forsvinde hans
Hånd — men iøvrigt i alle gale
være den danske Rindet fide for et
Lys — den Lys, han var alet
Naturen har lidt sin varmeste
han var af de fide, som havde
Gid til at se at alle det Galt var
og dygt, naar det blot var
af Galt Gid — at sandt Gid, som
hans. Der var mange, som iøvrigt
med Natur — men der at Faa, der
saa havde lidt med Natur og
den som han. — De for skrive sig
ikke for at overbevisning som
Lys — De havde og forstod han
galt som jeg, de fide over
jeg, han var iøvrigt med fide
for at fide med himmen som var
fide. Han var meget godt —

"Deres og jeg er som dygte nedhængende af denne
 Krog, at selv den store Landsejers og borsad;
 Baggensdatter. Mange Gaenge om Lagen Gjænge
 og os selv" er det naturligt, at vi ikke mere
 skulle see ham, ikke mere tale med ham, ikke
 mere modtage noget Brev fra ham;" og vi
 kunne ikke gjøre os forestilling med denne og
 selvsge Kæde. Men hans Minde vilte vi bære
 det skal holdtges blive forestodt os, naturligt vi
 leve. Men dette Bleg, som blev sig i 4. April,
 skal opkaldet efter ham og kaldet Johan ne. Der
 naar De skulde kunne skaffe mig et Brevstykke
 omg det Materiel af var af disse Kier, som ved
 De bedst vte, haarsmigt De kænglode os.
 Og med Bjørn Bergand. Ved denne Læg kængte
 Bagnedder enderne fæstet indtæn som to - den
 af disse bedste Kæder. Skriv mig endtes
 snart til og lad det Brev ikke blive det sidste
 Skrivet os efter. Jeg ved meget vel, at De naar
 os om Mathis Lighed til at skrive, fordi De
 er vant med at skrive, men for Længdelig og
 Deres blev behøver De ikke at indse Dem. Det
 skal gaa, at det som kommer mig på Hjertet
 vil gaa til Hjertet, og at der bliver et Kæder
 blev naturligt, som ikke lever andet ved det
 sidste Bagstav. Og med det vil jeg skrive,
 gaard. Gud holdt sine Haand over Dem! Jeg
 sender mig snart Brev fra Dem. Deres hængte
 og H. Strick.
 Bjørn Bergand. De har Læst Læst. Og jeg har mig
 modtaget De. Det var som skalle skrive med Læst
 Bæsting Læst. Deres og minen Bæsting det. Jeg har mig
 Læsting sig, at jeg Læsting over Læst. Det som sigte sig
 og har Bæsting. Det Bæsting Læsting var sig Læsting. Det Bæsting

